

Udvalget anmodes om at studere disse synspunkter og forslag og afholde møder med de delegationer, der måtte have interesse heri. Endelig anmodes udvalget om til 27. samling at fremkomme med en beretning om de opnåede fremskridt.

Forud for afstemningen i udvalget meddelte Brasilien og Venezuela, at de ikke kunne støtte det fremlagte resolutionsforslag, idet de ikke fandt, at det indeholdt nye og konstruktive forslag, der kunne befordre håbet om fremskridt i denne sag.

Forslaget blev vedtaget med 70 stemmer for, ingen imod og 2 afståelser (Brasilien og Venezuela).

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen den 17. december 1971 med 86 stemmer for, ingen imod, medens 2 (Brasilien og Venezuela) afstod. (Res. 2835 (XXVI)).

Befolkningens menneskerettigheder i de af Israel besatte områder.

(Dagsordenens punkt 39).

I. Indledning.

Dagsordenspunktet vedrørende de påståede israelske krænkelser af menneskerettighederne i de besatte områder blev behandlet af det særlige politiske udvalg under 6 møder i dagene 13.-16. december 1971.

Til brug ved behandlingen af spørgsmålet forelå en rapport fra det særlige undersøgelsesudvalg (3-magtsudvalget). I rapporten anføres bl. a., at Røde Kors havde meddelt at være villig til at påtage sig opgaven som „beskyttelsesmagt“ i de af Israel besatte områder, og at udvalget finder det ønskeligt, at der snarest bliver truffet forholdsregler til, at Røde Kors kan påtage sig denne opgave. Det hedder endvidere, at når Røde Kors havde påbegyndt sin opgave som „beskyttelsesmagt“, ville generalforsamlingen kunne overveje, hvorvidt der fortsat var behov for 3-magtsudvalget. Rapporten indeholder herudover som sidste år en række eksempler på påståede israelske krænkelser af menneskerettighederne og folkeretten iøvrigt i de besatte områder.

II. Debatten.

Debatten bestod som sidste år i gentagelser af velkendte politiske standpunkter og

formede sig hovedsagelig som en ordveksling mellem på den ene side Israel og på den anden side de arabiske lande. Derudover var der kun indlæg fra enkelte østeuropæiske lande, Costa Rica, Tyrkiet, samt fra en repræsentant fra Den palæstinensisk-arabiske Delegation, som fik foretræde for udvalget under samme betingelser som under behandlingen af dagsordenspunktet vedrørende UNRWA.

Et gennemgående træk i indlæggene var ligeledes som sidste år Israels påståede brud på 3. og 4. Genève-konvention af 12. august 1949 vedrørende beskyttelse af fanger og civilbefolkning i konfliktsituationer samt Israels uvillighed til at efterleve sikkerhedsrådets og generalforsamlingens resolutioner og til at samarbejde med det særlige undersøgelsesudvalg. I flere af indlæggene fra de arabiske lande og østlandene blev der endvidere draget paralleller mellem israelske foranstaltninger i de besatte områder og apartheidpolitikken i Sydafrika samt nazistiske overgreb under 2. verdenskrig.

Det mest følelsesbetonede indlæg i den meget uforsonlige debat kom ikke uventet fra repræsentanten for Den palæstinensisk-arabiske Delegation. Det blev bl. a. heri gentaget, at „det ulovlige, racistiske, zionistiske regime“ skulle udelukkes af FN. Overfor samme regime skulle endvidere iværksættes diplomatiske, økonomiske og militære sanktioner. Endelig skulle FN anerkende retten til selvbestemmelse for palæstinenserne og medvirke til oprettelsen af en demokratisk palæstinensisk republik. Kun hvis disse forholdsregler blev gennemført, ville freden kunne sikres i Mellemøsten.

Israels indlæg bestod dels i kritik af det særlige undersøgelsesudvalg, dels i kritik af dette udvalgs rapport. Hvad angik udvalget hed det således, at dets oprettelse var motiveret af politiske og ikke af humanitære årsager, og at dets sammensætning af tre pro-arabiske lande (Ceylon, Jugoslavien og Somalia) med hvilke Israel ikke engang havde diplomatiske forbindelser gjorde det indlysende, at det ikke kunne være et upartisk undersøgelsesorgan. Om udvalgets rapport anførtes, at den var tendentiøs og så bort fra eller misfortolkede kendsgerningerne. Den israelske politik i de besatte områder viste langt større respekt for menneskerettighederne end folkeretten, herunder